

Meningen blev forstaaet trods Tilsløringen, og Vennernes Bifald fulgte ufortøvet. Men ogsaa blandt hans Modstandere var der flere, som var tilfreds med Svaret, selv om de følte sig forpligtet til at hyle med de andre Ulve, fordi Enslevs Navn var taget forfængeligt.

Dagen efter indeholdt Egnens Blade et Referat af Mødet, hvori der ogsaa fandtes en Gengivelse af Præstens Erklæring. Hans særlige Organ »Folkebladet« aftrykte den ordret og med spærret Skrift.

Samme Dag, da han hen paa Eftermiddagen kom hjem til Præstegaarden fra et Sygebesøg, stod hans Broders Vogn foran Indgangsdøren. Inde i Stuen fandt han Doktoren selv, der uden at sige Goddag eller give ham Haanden traadte ham truende imøde.

»Jeg har ventet paa dig . . . Jeg maa vide, hvordan det forholder sig. Anerkender du »Folkebladets« Referat af din Udtalelse igaar? Jeg tænker naturligvis paa de Ord om mig, som du har fundet det passende at bringe paa Markedet for at stille dine Vælgere tilfreds.«

Præsten, der havde været meget bleg, da han kom ind, vilde lægge sin Haand beroligende paa hans Arm. Men Doktoren unddrog sig Berøringen ved at træde et Skridt tilbage.

»Jeg forlanger et klart Svar. Ja eller Nej!«

Præsten stillede sig hen ved sin Pult. Her stod